

deres Arbejde, de maa stadig staa paa Stald under Kur og Pleje. For saa vidt er Manden i sin gode Ret. Han tror, at Smitten er paaført ved Indkvarteringen, men det er Beviserne, det har skortet paa. Ottende Regiment har svaret, at det ikke ved at efterse sin Hestebestand har kunnet skønne, at der var nogen af Hestene, der kunde have efterladt Smitte i Stalden. Manden klagede saa til Ministeren, som sendte det veterinære Sundhedsraad Sagen til Undersøgelse. Dette kom til det samme Resultat som ottende Regiment, at det ikke var godtgjort, at Smitten var paaført ved de indkvarterede Heste. Manden søgte saa Dyrlægen derovre, og denne Dyrlæge har givet en Attest, som er vedlagt Sagen. Efter Dyrlægens Mening maatte Sygdommen skyldes Indkvarteringen. Hvorvidt dette er rigtigt, tør jeg ikke have nogen Mening om — det er et Spørgsmaal, som en Lægmand ikke kan afgøre —, men at Sandsynligheden for, at Smitten er paaført, bestyrkes ved, at denne Dyrlægeattest er vedlagt Sagens Akter, er noget, der siger sig selv.

Da Manden ikke kunde opnaa Erstatning, har han henvendt sig til Folketinget, og dette har igen henvist Sagen til Finansudvalget. Vi have overvejet den, saa godt vi have kunnet, og hele Udvalget er af den Mening, at Sagen bør undersøges saa grundigt, som det paa nogen Maade er muligt, og hvis Mandens Tab ved, at hans Heste ere smittede, skyldes Indkvarteringen, bør han have Erstatning. Men om hvorvidt dette er Tilfældet, tør Finansudvalget selvfølgelig som usagkyndig ikke have nogen Mening. Vi have derfor foreslaaet at henvise denne Sag til Forsvarsministerens Undersøgelse. Og ved Konference med Forsvarsministeren har han udtalt, at han gerne skulde gøre, hvad han kunde, for at skaffe fuld Klarhed i dette Spørgsmaal.

Det næste Andragende er Andragendet under Nr. 66 fra Fredsinvalid A. O. Olsen om en Forøgelse af hans Invalideunderstøttelse. Spørgsmaalet om Forhøjelse af Invalideunderstøttelsen er imidlertid afgjort, idet han har søgt Finansministeren, der har svaret, at han har faaet al den Invalideunderstøttelse, der lovmedholdelig kan tilkomme ham. For saa vidt kunde Finansudvalget pure have afvist Andragendet som sig uvedkommende. Naar vi til Trods derfor have behandlet Andragendet, er det, fordi denne Mand er saare uheldigt, jeg kan gerne sige, ulykkeligt stillet. Han var indkaldt til Søværnet i 1892 og kom

der til Skade ved, at en Kanon gik af i Utide, hvorved hans højre Arm og Skulder bleve meget beskadigede. Vi kunne slutte os til Beskadigelsens Natur deraf, at han laa paa Sygehuset i 8 Maaneder og blev udskreven derfra med en Invalideunderstøttelse af 46 Kr. om Maaneden. Hans Arm har været saa godt som ubrugelig. Han har kun kunnet paatage sig Arbejde, hvortil Armen ikke skulde bruges. Han har f. Eks. gaaet Nattevagt og har faaet en lille Betaling derfor, indtil han endelig et Par Aar efter ved den daværende Forsvarsministers Velvillie fik Ansættelse paa Orlogsværftet med en Dagløn af 1 Kr. 50 Øre, der efterhaanden steg til 2 Kr. 50 Øre. Med de 46 Kr. og denne Dagløn ved Siden af var han efter Omstændighederne ret gunstigt stillet. Men saa skete der det for ham saa overordentlig sørgelige, at han under sit Arbejde paa Orlogsværftet faldt saa uheldigt, at han fik den syge Arm ind under sig, hvorved den daarlige Arm sprængtes oppe i Albuen, og Armen er nu ganske vissen og lam. Dertil kommer, at hans Hustru, der i de Aar, da han maatte nøjes med de 46 Kr., har hjulpet ham med et anstrengende Arbejde, er bleven saa svagelig, at hun ingenting kan fortjene. Manden er nu helt arbejdsudygtig, og Familien har kun de 46 Kr. at leve af om Maaneden. Det er under Betragtning heraf, at Finansudvalget har ment, at det ikke vilde afvise Andragendet, der ifølge sin Natur hører ind under Finansministeriet. Udvalget har imidlertid under Hensyn til Familiens ulykkelige Stilling henvist det til Forsvarsministeren. Vi havde en Konference med Forsvarsministeren, der erklærede sig villig til at tage denne Sag under Overvejelse, om Finansudvalget vilde henvise den til ham. Det er det, vi her have gjort, og vi bede Tingets ærede Medlemmer stemme for at henvise dette Andragende til Forsvarsministerens nærmere og velvillige Overvejelse.

Under Nr. 74 er der et Andragende fra Grovsmed Christian Villadsen Mand oppe ved Fjerritslev. Han er en gammel Mand paa 79 Aar og ude af Stand til at tjene noget. Han meddeler, at han var indkaldt til Søværnet og aftjente sin Værnepligt der. Under en Øvelse blev der nedfired en Skibsblok, der faldt med for stor Hastighed og ramte ham over det ene Knæ. Det skete kort før, han skulde hjempermitteres. Nu frygtede Manden for, at hvis han kom under Lægebehandling her i København, kunde dette Sygehusophold